

Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrzu
ul. 3 Maja 19
41-800 Zabrze
www.muzeumgornictwa.pl
tel.: 032 271-88-31, 271-65-91
e-mail: mgw@muzeumgornictwa.pl

„Hans Poelzig. Architekt, nauczyciel, artysta”

(wystawa czynna od 16.09.2011 do 20.11.2011)

zdjęcia 1,2,3.

1. Kino Babylon - Berlin
2. *Haus des Rundfunks* - budynek radia w Berlinie
3. Großes Schauspielhaus - teatr wielki w Berlinie

Hans Poelzig zapisał się w historii niemieckiej architektury jako jeden z czołowych jej przedstawicieli swojego czasu. Współcześni, a zwłaszcza jego uczniowie szanowali go

jako pioniera na polu architektury oraz mistrza i wspaniałą osobowość artystyczną. Przywiązywał szczególną wagę do artystycznego charakteru architektury. „Forma symboliczna” znaczyła dla niego więcej niż jakiegokolwiek względy funkcjonalne, społeczne, a nawet polityczne.

Był postacią dominującą na scenie niemieckiej architektury w pierwszej połowie XX wieku. Barwna osobowość, dowcip, temperament oraz wyjątkowy talent pedagogiczny budowały wizerunek tego nieprzeciętnego człowieka. Przejawiał aktywność niemal we wszystkich dziedzinach architektury. Projektował domy prywatne, dzielnice miast, obiekty przemysłowe, teatry, kina, zabudowę targową, stacje radiowe.

W schyłkowym okresie Republiki Weimarskiej, będąc jednym z najświetniejszych architektów, zaprojektował m.in. berlińskie centrum wystawiennicze i budynki I.G. we Frankfurcie nad Menem – główną siedzibę jednego z najpotężniejszych koncernów ówczesnej Europy.

Hans Poelzig pozostawał mistrzem wielu sztuk i mediów. Był interesującym rysownikiem i malarzem, a jego dzieła miały wpływ na późniejszy nurt Action Painting. Zajmował się również teatrem i filmem. Nie stronił od projektowania porcelany, fontann i zatrzasków do drzwi oraz dekoracji do filmów i sztuk.

Prestiż, jakim się cieszył, umożliwił mu piastowanie eksponowanych stanowisk: dyrektora Szkoły Sztuki i Sztuk Stosowanych we Wrocławiu (Breslau), architekta miasta Drezna, a w latach 1919–1921 przewodniczącego Deutscher Werkbund, członka zarządu

Federacji Niemieckich Architektów, zastępcy dyrektora Akademii Sztuki w Berlinie i profesora Szkoły Technicznej w Berlinie-Charlottenburgu od 1923 roku. Niewiele było projektów i wydarzeń w niemieckiej architekturze i rozwoju niemieckich miast, które realizowano bez zasięgnięcia jego opinii i skorzystania z jego uwag.

W pierwszych dekadach XX wieku Hans Poelzig – obok Petera Behrensa i Theodora Fischera – był jednym z najświetniejszych niemieckich architektów starszej generacji. Na pewno nie można go zaklasyfikować jako przedstawiciela skrzydła konserwatywnego. Był zaangażowany w awangardowe przedsięwzięcia, jak osiedle Weissenburg w Stuttgarcie, brał udział w międzynarodowych konkursach: na projekt Pałacu Ligi Narodów w Genewie, Pałacu Sowietów w Moskwie i teatru w Charkowie.

Trudno wyobrazić sobie historię niemieckiej architektury bez tego mistrza, niełatwo też ocenić znaczenie jego dorobku, który sytuuje się gdzieś pomiędzy historycznym dziedzictwem, modernizmem i monumentalizmem. W okresie III Rzeszy – inaczej niż inni klasyczni niemieccy architekci, którzy wyemigrowali – Hans Poelzig został w Niemczech. Śmierć w 1936 roku przerwała jego próbę znalezienia nowej pracy w Turcji. Jego realizacje zamknęły się w granicach dawnego Cesarstwa Niemieckiego. Artysta nie miał możliwości publikowania, na co mogli sobie pozwolić tworzący i nauczający na emigracji Walter Gropius, Ludwig Mies van der Rohe czy Erich Mendelsohn.

Wystawa prezentuje reprodukcje szkiców, rysunków, planów oraz modele pochodzące ze zbiorów prywatnych, z archiwów i kolekcji z Hamburga, a nade wszystko z muzeum architektury przy Politechnice Berlińskiej. Przykłady głównych dzieł malarskich, które architekt udostępnił tylko raz na wystawę w roku 1919, są reprodukowane w formie fotografii. Fragmenty niemych filmów *Golem: jak przyszedł na świat* i *Zur Chronik von Grieshuus* ukazują Poelziga jako scenarzystę filmowego – przybliżając jeden z wielu aspektów jego ogromnego talentu. Seria zdjęć, wykonanych specjalnie na tę wystawę, dokumentuje współczesny stan projektowanych przez niego budynków.

Miejsce i czas trwania imprezy: Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze,
16 – 20.11.2011

Organizatorzy: Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze, Instytut
Stosunków Zagranicznych w Stuttgarcie

Współpraca: Instytut Goethego w Krakowie, Urząd Marszałkowski
Województwa Śląskiego

Patronat medialny:

Patronat honorowy:

Patronat Honorowy
Marszałek Województwa Śląskiego

Konsulat Generalny
Republiki Federalnej Niemiec
we Wrocławiu

aspkatowice

